

Búcsú egy szaklaptól

Az elmúlt év szeptemberétől az erdészeti szegényebb lett egy szaklappal: 1994 augusztusában jelent meg az „Erdőgazdaság és Faipar” utolsó száma.

Ennek a szaklapnak a megszületését a hazai erdőgazdálkodás háború utáni megváltozott helyzete kívánta. 1945 folyamán a nagy erdőbirtokok a magyar állam tulajdonába kerültek, ezeknek egységes szakmai irányítására a 12120/1945. ME sz. rendelet a Magyar Állami Erdőgazdasági Üzemek (MÁLLERD) felállításáról rendelkezett. A MÁLLERD csak 1946-ban, az államosítás befejezése és székházának, az akkor Zsigmond király (majd Kunffy Zsigmond, ma Frankel Lóó) utca 38-40. sz. alatti romos Esplanád szálló helyreállítását követően vált működőképessé. Az erdészeti ekkor semmilyen szaklapja nem volt. Az egységes szakmai irányítás végett szükségessé vált egy olyan üzemi lap indítása, amelyben egy-két aktuális szakközlöny kívül az erdőgazdálkodást érintő rendeletek, szervezeti problémák, személyi ügyek közlése történetelt. Ilyen előzmények után indította meg a MÁLLERD 1947-ben üzemi lapját az „Erdőgazdaság”-ot. Eleinte kéthetenként, majd havonként jelent meg.

A lap csaknem fél évszázados életében jól követhető a politikai változások, az erdőgazdasági átszervezések, a „Párt” bonyolulása az erdőgazdálkodásba, majd onnan történő fokozatos kivonulása. A történelmi és szerkesztőváltások a lap szellemében és tartalmában pregnánsan megmutatkoztak. Az ötvenes évek munkás- és munkaverseny-központúságát fokozatosan az egyes erdőgazdaságok gazdálkodásának, szakmai testületek gyűléseinek ismertetése váltotta fel. 1957 júliusától már mint „Erdőgazdaság és Faipar” jelenik meg, témájában is alkalmazkodva a faipar és az erdőgazdaság „vertikális integrációjához”.

A lap szakmai szintjének emelkedése igazában 1970-ben következett be, amikorra a lap szerkesztését *Király Pál* vette át. Az addigi kelet felé történt figyelést fokozatosan a nyugati irányú váltotta fel, ismertetvén az ott rendezett erdészeti kiállításokat, gépi bemutatókat és azok hazai alkalmazhatóságának lehetőségeit. A szakmai cikkek megirítottak, ezeket közgazdaságiak, továbbá az erdő- és feldolgozó gazdaságok gazdálkodási problémáinak és gazdálkodásuk eredményeinek bőséges képanyaggal illusztrált ismertetései váltották fel. A lap utolsó oldalán a szakmát érdeklő személyi változások és egyéb események pár soros ismertetése történt.

A lap külső megjelenése az évek folyamán erős változásokon ment át. 1953-ig gyenge újságpapírra nyomtatottan

jelent meg, ettől kezdve kiállításra és a papíros minősége fokozatosan javult, 1963-tól fényképes, 1987 áprilisától már kemény címlappal került kiadásra. Az 1990. év 9. számától egészen új köntöst kapott.

A lap fennállásának 48 éve alatti változások:

I. Laptulajdonosi változások

1947-1949. február (3-4. sz.) „Erdőgazdaság” néven; a „Magyar Állami Erdőgazdasági Üzemek Közlönye”;

1949. márc. (5-6. sz.)-1950. aug. (15-16. sz.): Erdőgazdasági Nemzeti Vállalatok Közlönye”;

1950. szept. 5. (17. sz.) – 1951. jan. 20. (2. sz.): „Erdőközpont Üzemi Lapja”;

1951. febr. 5. (3. sz.) – 1951. okt. 5. (19. sz.): „Állami Erdőgazdaságok Üzemi Lapja”;

1951. okt. 20. (20. sz.) – 1953. márc. 5. (5. sz.): A laptulajdonos nem volt feltüntetve;

1953. márc. 20. (6. sz.) – 1953. júl. 10. (13. sz.): „Állami Gazdaságok és Erdők Minisztériuma és a Mezőgazdasági és Erdészeti Dolgozók Szakszervezetének Lapja”;

1953. júl. 25. (14. sz.) – 1954. nov. 10. (21. sz.): „Földművelésügyi Minisztérium és a Mezőgazdasági és Erdészeti Dolgozók Szakszervezetének Lapja”;

1954. nov. 25. (22. sz.)-től a laptulajdonos feltüntetése nélkül jelenik meg.

1957. júl. (6. sz.)-től a lap „Erdőgazdaság és Faipar” néven jelent meg.

II. Szerkesztői változások

1947-1949. nov. (21-22. sz.): főszerkesztő: *Osváth István*, szerkesztő: *Ákos László*;

1949. dec. (23-24. sz.) -1950. dec. 20. (24. sz.): Felelős szerkesztő: *Ákos László*

1951. nov. 5. (21. sz.) -1954. dec.20. (24. sz.): Felelős szerkesztő: *Tömpe István*;

1955. jan. 10. (1. sz.) -1955. jún. 10. (11. sz.): Felelős szerkesztő: *Mosonyi István*;

1955. jún. 25. (12. sz.) -1956. okt. 10. (19. sz.): Felelős szerkesztő: *Tömpe István*;

1956. okt. 25-1956. dec. 25. között a forradalom miatt a lap megjelenése szünetelt.

1957. jan. (1. sz.) -1958. dec. (12. sz.): Főszerkesztő: *Balassa Gyula*, szerkesztő: *Ákos László*

1959. jan. (1. sz.) -1964. dec.) 12. sz.): Szerkesztő Bizottság elnöke: *dr. Balassa Gyula*, szerkesztő: *Ákos László*

1965. jan. (1. sz.) – 1970. jún. (6. sz.): Felelős szerkesztő: Ákos László;

1970. júl. (7. sz.) – 1994. júl.-aug. (7-8. sz.): Felelős szerkesztő: Király Pál

III. Szerkesztőségi irodák változásai

1947–1951. jan. 20. (2. sz.): Kunffy Zsigmond u. 38-40.
1951. febr. 5. (3. sz.) – 1956. okt. 10. (19. sz.) Vécsey u. 4.

1957. jan. (1. sz.) – 1957. aug. (8. sz.): Beloiannisz u. 8.
1957. szept. (9. sz.) – 1960. ápr. (4. sz.): Báthori u. 10.
1960. máj. (5. sz.) – 1994. júl.-aug. (7-8. sz.): Kossuth Lajos tér 9-11.

IV. Példányszámok változásai

A példányszámokat csak 1952-1961. évek között tüntették fel.

1952-1957. máj. (mint „Erdőgazdaság”) 1500-3000 példányszám között, példányonként változóan;

1957. jún. (6. sz.)-tól mint „Erdőgazdaság és Faipar” 3500-6000 példányszám

1961. febr. (2. sz.)-tól kezdve a példányszámot nem tüntették fel.

V. A lap árváltozásai

1947-1956. okt. 10. (19. sz.) Előfizetés évi 30 Ft, fél évre 15 Ft.

1953. nov. 10. (21. sz.) – 1956. okt. 10. (19. sz.) példányonként: 1,50 Ft

1957. jan. (1. sz.) – 1967. dec. (12. sz.): példányonként: 2 Ft

1968. jan. (1. sz.) – 1979. jan. (1. sz.): példányonként: 4 Ft

1979. febr. (2. sz.) – 1982. dec. (12. sz.): példányonként: 7 Ft

1983. jan. (1. sz.) – 1984. dec. (12. sz.): példányonként: 9 Ft

1985. jan. (1. sz.) – 1990. márc. (3. sz.) példányonként: 12 Ft

1990. ápr. (4. sz.) – 1991. jún. (6. sz.) példányonként: 20 Ft

1991. júl. (7. sz.) – 1991. dec. (12. sz.) példányonként: 25 Ft

1992. jan. (1. sz.) – 1993. máj. (5. sz.): példányonként: 29 Ft

1993. jún. (6. sz.) – 1993. dec. (12. sz.) példányonként: 35 Ft

1994. jan. (1. sz.) – 1994. júl.-aug. (7-8. sz.) példányonként: 40 Ft

Az ERFA megszűnését és annak tulajdonképpeni okát vélhetőleg az egyes példányok sajnálatosan magas ára miatt az olvasók számának csökkenésével lehet magyarázni. Kár, hogy a szerkesztő ezt az olvasókkal annak idején nem közölte.

A lap megszűnését sajnálattal kellett tudomásul venni, mert az ERFA „Az ERDŐ”-vel, illetve az „Erdészeti Lapok”-kal együtt teljesen ki tudta elégíteni a szakmai érdeklődést és az igényt.

Dr. Kollwenz Ödön

Könyvismertetés

Jelentős és széles körű erdészeti és MAVAD támogatás szép példájaként jelent meg **István Bán: Mathematical Exploration of the Environment. Akadémiai Kiadó, Budapest, 1995.**

A szerző eddigi könyveihez, amelyek az erdei ökoszisztémák biomatematikai, biofizikai és fotogrammetriai vizsgálatával foglalkoztak, szervesen illeszkedik a környezet matematikai felderítését tárgyaló legújabb műve. A könyv első része a környezet fogalmát, matematikai szerkezetét, tulajdonságait mutatja be, amelyek alapján a bonyolult hatásmechanizmusú, sok változás rendszerek optimalizálásának új matematikai módszerét (PMSB) ismerteti. A továbbiakban szinte rendszertervi részletettséggel olvashatjuk a számítástechnikai megvalósítás módját. A könyv második fele gyakorlati alkalmazásokat mutat be, amelyek közül számos

az erdőgazdálkodás részére is jelentős, mint például a humán módszerrel technikailag azonos bármiféle betegség (pl. fenyő-, tölgypusztulás) legjobb terápiájának meghatározása, a legjobb technológia meghatározása, természeti erőforrás felderítése, természeti állapot felderítés, trágyázási szaktan-csadás, fafajmegválasztás, erdőérték minősítés, fatömegbecslés, és ezekkel analóg bonyolult erdőrendezési gyakorlati feladatok megoldása.

A könyv régi idők erdészeti feladatainak matematikai megoldási hagyományaihoz méltóan, az 1996-ban Magyarországon megrendezésre kerülő nagyszabású nemzetközi matematikai találkozón ismét példát ad az erdészeti matematikai modellezésre.

A könyvet a felsorolt, s a hozzájuk hasonló erdészeti feladatokkal foglalkozó kollégáknak ajánlom.

Bán

Könyvismertetés

D. Kopp – W. Schwanecke:

Az ökológiai irányultságú erdőgazdálkodás termőhelyi, természeti táji alapjai

A hajdani NDK két kiváló tudósa, *Dietrich Kopp* és *Walter Schwanecke* (az eberswaldei, illetve weimari erdőrendezőiségi kirendeltség termőhelyi részlegének vezetői) által készített könyv kiváló összefoglalója annak a termőhelyi, ökológiai irányultságú erdőgazdálkodásnak, amire hazánknak is szüksége van. A könyv igen nagy érdeme, hogy elméleti ismeretek túlzott halmozása nélkül kiváló összefoglalást tudott adni ennek a tudományterületnek erdészeti lehetőségeiről. Alkalmam volt már hasonló munkákat tanulmányozni, ezért merem leírni, hogy szemléletében, tárgyalási módjában, gyakorlatias alapállásban iránymutató művet vehettem kézbe.

A kötet első része a termőhelyi alapozást adja, a termőhely osztályozásának, térképezésének módszereit mutatja be. Komplex szemlélettel íródott rész ez, benne nemcsak a termőhelynek, az ökoszisztéma életelen háttérének bemutatása kap helyet, de ezzel szoros egységben a vegetációval is foglalkozik. Kellően érzékelteti, hogy a termőhely és a kapcsolódó növényzet egymástól szétválaszthatatlan egység. Aki ezen a területen eredményt kíván elérni, annak mindkét területen otthon kell lennie.

Újszerű a könyvnek a termőhelyi mozaikok tárgyalását tartalmazó fejezete. Eddig is tudtuk, hogy a termőhelyi tényezők kis területen belül is változnak, ebből tarka mozaikosság alakul ki, mindezt a gyakorlati erdőgazdálkodás területén érzékeljük, csak éppen igazodni nehéz hozzá, hiszen a mai nagyüzemi körülmények az elaprózott területkezelést aligha engedik meg. Ezért a termőhelymozaikok rendszerezése olyan feladat, amellyel nálunk is – elsősorban alföldi körülmények között – foglalkozni kell.

Ugyancsak értékes új szempont a sérült területek termőhelyi értékelésével kapcsolatos ismeretkör. A bányahányók, deponált földtömegek, nem egyszer szeméttelpek jelentik azt a problémakört, amelynek erdészeti feldolgozásáért még tennünk kell, ehhez kapunk ötleteket a könyvből. A leírtakat betetőzik a termőhelyi alapok erdőművelési hasznosításáról írottak. Ez megint időszerű és a szembenálló nézetek letisztulását segíthetik elő, ha megkíséréljük az itt mondottakat hazai körülményekre is kidolgozni.

Összegezve: korszerű szemlélettel megírt, sok gyakorlati tapasztalatra épített termőhely-ismerettani könyvet vehetünk kézbe a címben megjelölt kötettel, ajánljuk mindazok kezébe, akik e téren elmélyültebb ismeretekhez kívánnak jutni.

Dr. Szodfridt István

Erdészeti kutatások

Az 1988. és 1990-1991. évi dupla számok (80-81. és 82-83.), valamint két év teljes kimaradása után most újra megjelentek az Erdészeti Tudományos Intézet közleményei, az **Erdészeti Kutatások** Vol. 84.

Tartalom

Führer E.: Csapadékmérések bükkös, kocsánytalan tölgyes és lucfenyves ökoszisztémában

Sütker J.: Lucos állománnyal borított vízgyűjtő vízminőségének vizsgálata a Mátrában

Kalmár J., Szendreiné Koren E.: A farkasgyepűi ökológiai bázisterület agrogeológiai jellemzése

Führer, H.W.: Egy középhegységi bükkös erdei vízgyűjtő légköri terhelése, talajállapota és a lefolyás minősége Hesenben

Somogyi Z.: Faállományok gyérülése a fatermési osztály függvényesítése

Halupa L., Somogyi Z., Szabados I., Veperdi G.: Erdészeti vizsgálatok a Bős-grabcikóvói erdőmű hatásterületén kialakított megfigyelőrendszerben – I. 1986-1992.

Bressem, U.: A természetes bükkújulat megteremtésének és megtartásának tényezői

Janssen, A.: Erdészeti génforrások fenntartása és rezisztenciánemesítése a szilek példáján

Csóka Gy.: Adatok a tölgyeken élő gubacsdarazsak magyarországi elterjedésére és tápnövény-választására vonatkozóan

Koltay A.: A környezeti tényezők hatása a feketefenyő hajtáspusztulás kialakulásában

Leskó K., Szentkirályi F., Kádár F.: Gyapjaslepke populációk fluktuációs mintázatai 1963-1993 közötti időszakban Magyarországon

Szántó M.: A gyűrűs tuskógomba hazai előfordulása és gazdanövénye

Illyés B., Nieszlein, E.: Az állami erdőgazdálkodás szervezetének fejlesztési irányai

Marosi Gy.: Az erdei feltáróutak környezeti hatásvizsgálata

A magyar erdészeti irodalom bibliográfiája 1965–1990

Szerkesztette: Bartha Dénes – Oroszi Sándor
(Erdészettörténeti Közlemények XVIII.)

Országos Erdészeti Egyesület Erdészettörténeti Szakosztály, Budapest–Sopron, 1995. 440 oldal.

Az Országos Erdészeti Egyesület Erdészettörténeti Szakosztálya kiadásában, az Ember az Erdőért Alapítvány, a Vadgazdálkodási Alap és a Ligniwood Kft. támogatásával az Erdészettörténeti Közlemények XVIII. számaként megjelent „A magyar erdészeti irodalom bibliográfiája 1965–1990” című szakmai könyvűjdontság.

Az első erdészeti szakbibliográfia 1936-ban „A magyar erdészeti irodalom könyvészete 1934-ig” címmel, 616 oldal terjedelemben, *Gerlai Arnold Gusztáv*, a második 1966-ban, „A magyar erdészeti irodalom bibliográfiája 1945–1964” címmel, 159 oldal terjedelemben, *Kolossváry Szabolcsné* összeállításában jelent meg. A jelenlegi – a harmadik – 440 oldal terjedelmű kiadványt szakmánk köztitiszteletben álló, jeles képviselői – *Bartha Dénes* és *Oroszi Sándor* – szerkesztették.

A szakirodalmat rendszeresen olvasók, szakírók, oktatók és kutatók igaz örömeire szolgál az 1964-től 1990-ig terjedő időszak (*Borsos Zoltán* szavaival „A megpróbáltatás kora”) erdészeti irodalmának feldolgozása és közkinccsé tétele. A nélkülözhetetlen kézikönyvi, segédlet a soproni Erdészeti és Faipari Egyetem Központi Könyvtárának adatbázisára épült.

A bibliográfia – a IUFRO osztályozása szerinti csoportosításban – 1796 szerző 8947 publikációját tartalmazza. A legtöbb publikáció, 2833 (az összesnek 31,7%-a) az erdészeti politika témaköréből való, a legkevesebb, 75 publikáció (az összesnek 0,8%-a) az erdészeti kereskedelemmel (fapiacismerettel) kapcsolatos. Az erdőművelést 1315 (az összesnek 14,7%-a), a fakitermelést 1117 (az összesnek 12,4%-a) reprezentálja. A legtöbbet publikáló szerző *Király Pál*, publikációinak száma megközelíti a 400-at.

A bibliográfia használatához fontos és megszívlelendő útmutató szolgál. Újdontság a kiadványban, hogy – függetlenül – közli az akadémiai doktori, kandidátusi és az egyetemi doktori értekezéseket.

Illesse elismerés a bibliográfia profi szerkesztőit, nem kevésbé népes közreműködőit! Bizom abban, hogy a tiszteletreméltó vállalkozás termékét a szakközönség mihamar „elfogyasztja”, kézbe veszi és haszonnal forgatja, továbbá abban, hogy megvalósul az előszóban megfogalmazott azon gondolat, hogy „A most összeállított bibliográfia reményeink szerint ösztönzést ad mind az 1934-től 1944-ig terjedő időszak erdészeti irodalmának feldolgozására, mind pedig a folytatásra.” Úgy legyen!

Dr. Csötönyi József

Lepkehernyők

(könyv tervezet)

A gyakorló erdész, a kiránduló, a bóklászó diák is nap mint nap találkozik lepkehernyőkkel. Van ki pusztán érdeklődéssel, van – pl. az erdész, a kertész – aki munkájához kapcsolódva akarja tudni, hogy pontosan mi is az az állat, amit maga előtt lát. Amíg a kifejlett lepkék vonatkozásában nálunk is beszerezhetőek használható terepi határozók, addig a lepkehernyőkről semmiféle hazai irodalom nem áll rendelkezésre. A közelmúltban megjelent „Erdei károsítók” c. könyv is csak 20-nál kevesebb lepkehernyőt mutat be (ez természetes is, hiszen ez a munka az erdei károsítók, kárképek sokkal szélesebb körét ismerteti). Ezek is csak a leginkább közismert, mondhatni „klasszikus” fajok. Rajtuk kívül azonban igen sok más, általunk kevésbé ismert faj is lehet tömeges, ezáltal erdészeti vonatkozásban is jelentős. Mindenképpen hiányzik tehát egy olyan terepi határozóként is használható könyv, mely a gyakoribb lepkehernyők azonosításához is felhasználható színes képét, illetve a velük kapcsolatos fontosabb ismereteket is tartalmazza. Különösen sokakban és gyakran merült fel ez a hiány az elmúlt néhány évben amikor is a szokásosnál jóval nagyobb tömegben és fajszámban találkozhattunk erdeinkben lepkehernyőkkel.

E hiány pótlását célozná meg az ERTI Erdővédelmi Osztálya gondozásában készülő „Lepkehernyők” című könyv.

Tervezett tartalom

Bevezető szöveges rész:

1. Lepkék életmenete általában, a hernyók ökológiai jelentősége
2. A lepkehernyők morfológiája
3. Lepkehernyők védekezési stratégiái
4. Tápnövény spektrum, kölcsönhatások a tápnövényvel
5. Klimatikus tényezők hatása a hernyók fejlődésére, kártételére
6. Természetes ellenségek, betegségek
7. Lepkehernyők gazdasági jelentősége
8. Környezetkímélő védekezés lepkehernyők ellen

Fényképes rész:

Színes fénykép kb. 100 lepkefaj hernyójáról. Ezek túlnyomó többsége erdei fákon él, erdészeti jelentőséggel bíró faj. Ezekon felül szerepel néhány közismertebb kertő növényeken, gyümölcsfákon, mezei növényeken is előforduló egyéb faj is. Mindegyiknél fajnál ismertetésre kerül az éltető, a tápnövények, illetve a hernyó főbb azonosító jegyei

szöveges formában is (kifejlett méret, fejtok rajzolata stb.). A könyv egyrészt terepi határozónak készül, ezen túl azonban összegzi a lepkéhernyők biológiájával kapcsolatos korszerű ismereteket is. Mindezek alapján egyaránt ajánlható erdészeknek (különösen növényvédelmi szakmérnököknek és szaktechnikusoknak), kertészeknek, de érdeklődő természetjáróknak, valamint középiskolai diákoknak és egyetemi hallgatóknak is. Terveink szerint a határokon túl élő érdeklődő kollégáknak, illetve erdőmérnök hallgatóknak (elsősorban Erdélybe) is juttatnánk belőle.

A terepi használhatóság érdekében a könyv kis méretben (124x185 mm) és kemény kötésben készülne.

A könyv megvalósítása a szokványos kiadói úton nem képzelhető el. Ennek oka, hogy az igen speciális szakterületből fakadóan csak alacsony példányszámban (kb. 2000) lehet gondolkodni. A sok színes fényképet tartalmazó – tehát relatíve drága – könyv pedig a hagyományos kiadói és terjesztői keretek között csak 10 000 példány körül válik nyereségessé. Egyetlen járható útnak tehát az tűnik, hogy a potenciális felhasználókat (ezek elsősorban az erdőgazdaságok) támogatóként megnyerjük. A kiadást anyagilag is támogatók természetesen a támogatás mértékével arányos számú tiszteletpéldányt kapnak. Ezen túl emblémájuk megjelenjen a könyvben is, mely reklámlehetőséget is jelent.

1995. júniusi árajánlat szerint a könyv példányonkénti ára (2000 példányban) 1000-1200 Ft körül tervezhető (ÁFA-val).

A tervezett könyv fényképanyaga 100%-ban rendelkezésre áll, a szöveges rész pedig 2-3 hónap alatt elkészülhet. Ez azt jelenti, hogy megfelelő támogatottság esetén a könyv 1996. I. negyedévében az érdeklődők kezébe kerülhetne.

Szalai József: A faanyag és faalapú anyagok mizotróp rugalmasságú és szilárdságtana (A mechanikai tulajdonságok anizotrópiája) Sopron, 1995. A szerző kiadása.

A könyv egyrészt a fával foglalkozó szakemberek (faipari mérnökök, faipari üzemmérnökök, faépféttessel és -épféttel foglalkozó mérnökök, technikusok) érdeklődésére tarthat számot, másrészt a faipari mérnök-képzés tankönyveként használható. Bemutatja a természetes faanyag biológiai növekedése során kialakult és a faalapú anyagok (rétegelt lemezek, forgácslap, farostlemez stb.) mesterségesen kialakított belső szerkezeti felépítését és annak anizotrópiával való kapcsolatát. A kristályok szerkezeti felépítésének analógiájára egységes szemléletet ad az anizotrópia értelmezésére és jellemzésére. A mechanikai viselkedés két alapvető jellemzője a rugalmasság és a szilárdság. Az ezekkel kapcsolatos legújabb elméleti és kísérleti eredmények képezik a könyv tárgyát. Összefoglalja és értékeli a korábbi tudományos eredményeket, kiegészítve azokat a legújabb kísérleti tapasztalatokkal. Tartalmazza néhány fontos fafaj és faalapú anyag konkrét anyagjellemzőit. A faszervezetek méretezésével foglalkozó szakemberek számára bemutatja és elemzi az anizotróp anyagokra alkalmazható tönkremenneti elméleteket. Útmutatást ad az ezen a szakterületen szükséges további kutatások irányvonalára.

Terjedelme: 399 oldal, 183 ábrával

Megrendelhető: dr. Szalai József, egyetemi docens

Erdészeti és Faipari Egyetem, Műszaki Mechanika Tanszék 9400 Sopron, Bajcsy Zs. u. 4.

Ára: 1350 Ft + 12% ÁFA = 1512 Ft.

A szállítás utánvétellel, a postaköltség felszámításával történik.

Dr. Molnár Sándor

Vadászok „családi albuma”

Kora hajnali ébrenlét pillanatában született, majd a Vadász Könyvklub keretén belüli beszélgetés közben éreléledtött a gondolat: albumot szerkeszteni a vadászok nagy családjá részére. *Tálosi István* szerkesztője a gondolat, *Garami János* a közreműködő, *Ferenczy Ferenc*, *Zsirai László*, dr. *Nagy Domonkos Imre* és dr. *Csőre Pál* a szellemi támogató.

Egyelőre ötven vadász emlékeiből jelent meg csinos kis könyvecske formájában nagyrészt önként jelentkezőktől rövid önéletrajzból és néhány oldalas irodalmi szemléből álló összefoglalás. Érdekes kis „ki – kicsoda” vadászok részére. Vagy legalábbis ennek indul, mert a szerző az *Előszóban* a próbálkozás folytatását reméli.

A „családi album” jellegét az adja, hogy benne meztelen popóját mutató csecsemőtől rég elhunyt ősig – észrevehető válogatás nélkül, vagy éppen ennek révén – szerepelnek „vadászaink”. Nagyrészt ettől a válogatástól függ majd a folytatás iránt megnyílvánuló igény...

Kiadja a *Terra Print* Kiadó, Vegyesipari és Kereskedelmi Kft., 1025 Budapest, Cimbalom u. 6/B. Ára: 750 Ft.

Jérôme René